

उदाहृतः” या० सू० । “पुरुषं शास्त्रं दिव्य-
मादिदेवमजं विभुम्” गोता । “वासुदेवो ब्रह्मावुरादि-
देवः पुरन्दरः” विष्णुस० । “आदिः कारणं देव इत्यादि-
देवः दानादिगुणवान् वा” भा० । “देवोदानात्दीपनात्
भवतीति” यास्कोक्तदेवशब्दनिरुक्तिमाश्रित्य भाष्ये तथोक्तम् ।
आदिदेव पु० कर्म० । हिरण्यकशिपौ दैत्ये तस्य देतेः
प्रथमजत्वात्तथात्वम् । “एक एव दितेः पुत्रः हिरण्यक-
शिपुः पुरा” भा० आ० प० ६५ अ० । आदिदैत्योमहा-
वीर्यो हिरण्यकशिपुः पुरा” भा० व० प० १०४ अ० ।
आदिन ति० अस्तीति अद-णिनि । मन्त्रके । क्षियां ङीप् ।
आदिनव पु० आदीनवस्य पु० वेदे ह्रस्वः । आदीनवशब्दायै “आ-
दिनव” प्रतिदीप्ते हतेनास्मा अभिचर” अथ० ७, ११०, ४ ।
आदिपर्जन्यं न० आदि आद्यं पर्व । महाभारतान्तर्गते आद्ये
पर्वणि । “इत्येतदादिपर्वोक्तं प्रथमम्वल्लिखितम्” भा० आ० ।
आदिपुराण न० आदि आद्यं पुराणम् कर्म० । पुराणभेदे
सर्वेषामष्टादशानां पुराणानामुपपुराणानाञ्चादिभूते चतु-
र्लक्षात्मके ब्रह्मनिर्मिते पुराणभेदे । नारदपुराणे
उपसंहारपादशेषे मरीचिं प्रति ब्रह्मवाक्यम् “अष्टादश-
मनौपस्य सारात् सारतरं द्विज ।। ब्रह्माण्डञ्च चतुर्लक्षं
पुराणत्वेन पश्यते । तदेव व्यस्य गदितमत्वाष्टादशधा पृथक् ।
पाराशर्य्येण सुनिना सर्वेषामपि मानद” । वस्तुमहाय
तेनैव सुनेनां भावितात्मनाम् । मत्तः श्रुत्वा पुराणानि
लोकेभ्यः प्रचकाशरे । सुनयो धर्मशेलास्ते दीनासुमह-
कारिणः । मया चेदं पुराणान्त वसिष्ठाय पुरोदितम् तेन
शक्तिसुतायोक्तं जातृकर्णाय ते न च । व्यासो लब्ध्वा
ततश्चैतत् प्रमञ्जनमुखोद्गतम् । प्रमाणीकृत्य लोकोऽस्मिन्
भावर्त्तयदनुत्तमम्” तथा च व्यासोक्तब्रह्माण्डन्तु द्वादश-
साहस्रं तस्यैव संक्षेपार्थप्रतिपादकम् । एवञ्च तस्यैव
चतुर्लक्षात्मकस्य सर्वपुराणमूलतया आद्यत्वात् आदि-
पुराणत्वम् । देवल्लोके तु आदिपुराणस्य शतकोटिस्त्रोक्तात्म-
कता यथोक्तं तत्रैव । प्रथमपादे मरीचिं प्रति ब्रह्मवाक्यम् ।
“ऋणु वत्स ! प्रख्यासि पुराणानां समुच्चयम् । यस्मिन् ज्ञाते
भवेज्ज्ञातं वाङ्मयं सचराचरम् । पुराणमेकमेवासीत्
सर्वकलेषु मानद ! । चतुर्वर्गस्य बीजञ्च शतकोटिस्तुवि-
स्तरम् । प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां पुराणादभवत्ततः ।
कालेन प्रसनं दृष्ट्वा पुराणस्य महामतिः । हरिव्यास
स्वरूपेण जायते च युगे युगे । चतुर्लक्षप्रमाणेन द्वापरे
द्वापरे सदा । तदष्टादशधा कृत्वा भूलोके निर्दिश्यति ।

अद्यापि देवल्लोके तु शतकोटिस्तुविस्तरम् अस्त्येव तस्य
सारस्तु चतुर्लक्षेण वर्ण्यते” एवञ्च तदानीं लोकप्रसिद्धचतु-
र्लक्षात्मकस्य ब्रह्माण्डनामकपुराणान्तरस्यैव व्यासप्रणीत
चतुर्लक्षात्मकाष्टादशपुराणानामादिभूतत्वादादिपुराणत्वेन प्र-
सिद्धमासीत् । तच्च क्रमशः उच्छिन्नप्रायं संस्कृतं शाखायान्तु
तस्य स्वल्पांशमात्रस्य सत्येऽपि सर्वान्शस्य प्रायशः कुत्रापि-
दानोमलाभात् न तत्रत्यप्रतिपाद्यविषया वर्णयितुं शक्याः ।
हेमाद्रि माधवादिभिरादित्यपुराणानाम्ना बहूनि वचनानि
लिखितानि । तेषां काले च तत्पुराणस्य प्रचार आसीत्
क्रमशः इदानीमुच्छिन्नप्रचारतया समग्रलाभासम्भवः इति
तत्रत्यप्रतिपाद्यविषयप्रदर्शनादुपरतमस्माभिः ।

आदि(पु)पुरुष पु० आदौ पुरि देहे वसति वस-उषन्
स्वेनात्मना पूरयति जगत् पूर-उषन् वा पु० वा ह्रस्वः ।
आदिर्जीवे १ हिरण्यगर्भे २ नारायणे च । “ते च प्राप्नु-
दन्मन्” बुबुधे चादिपु(पु)रुषः” रघुः । “दैत्ये श्वरसभां गत्वा
पाणिं संस्मृत्य पाणिना । दैत्यानामादिपुरुषः सरारिर्दिति-
नन्दनः” भा० व० प० २७१ अ० । ह्रस्वाभावे पूरुषोऽप्यत्र
“तमर्घ्यसर्पादिकवादिपुरुषः” माघः ।

आदिभव पु० आदौ भवतीति भू-अच् । १ हिरण्यगर्भे
“हिरण्यगर्भे समवर्त्तताम्” इति श्रुतौ तस्याभ्यभवत्तोक्तेः
तथात्वम् । २ सर्वस्यादिः कारणं भवति । सर्वस्य
कारणभूततयाविभूते ३ विष्णौ च “रसातलादादिभवेन
पुंसां” रघुः २ अथजमाले ति० ।

आदिम ति० आदौ भवः आदि-डिमच् । आदौ भवे ।

आदिमत् ति० आदिरस्यस्य महत् स्त्रियां ङीप् । आदि-
श्रुते १ सकारणे २ आदिसीमाश्रुते च ।

आदिराज पु० आदिराजो राजा टच् समा० । पृथुनामके
वृषतौ तस्य राज्ञामादित्वात्तथात्वम् तत्कथा भाग० ४ स्क०
“अथ तस्य पुनर्विप्रैरपुत्रस्य महीपतेः । बाह्व्यां
मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत । तदुदृष्ट्वा मिथुनं जात-
विद्यया ब्रह्मवादिनः । ऊचुः परमसंतुष्टा विदित्वा
भगवत्कलाम् । एष विष्णोर्भगवतः कला भुवनपालिनी ।
इयञ्च लक्ष्मीसंभूतिः पुरुषस्यानपायिनी । क्षत्रियः प्रथमो
राज्ञां पुमान् प्रथयिता यशः । पृथुर्नाम महाराजोम-
विध्यति पृथुश्रवाः” । तस्य वेषस्थैत्यर्थः ।

आदिवराह पु० आदिराजो वराहः । यज्ञवराहरूपेणा-
विभूते विष्णोरवतारभेदे तत्कथा “ततो महात्मा
मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् । किं तु रूपमहं